

เรื่องดีๆที่หน้าอ่าน..เล่าสู่กันฟัง...

นำเสนอเมื่อ : 15 เม.ย. 2552

...คุณครูอ่านแล้ว..อย่าลืมเล่าต่อให้ลูกศิษย์ฟังนะคะ...มีข้อคิดดีมากค่ะ

คุณจะเลือกทางไหน...? (นี่แหละเหตุผล..ที่ติดยางลบไว้ปลายดินสอ)

มีเด็กกลุ่มหนึ่งเล่นกันใกล้รางรถไฟ 2 ราง

รางหนึ่งอยู่ในระหว่างการใช้งาน ในขณะที่อีกรางหนึ่งไม่ได้ใช้งานแล้ว

มีเพียงเด็กคนเดียวเท่านั้นที่เล่นบนรางที่ไม่ได้ใช้งาน

ส่วนเด็กที่เหลือนั่งเล่นอยู่บนรางที่ยังใช้งานอยู่

เมื่อรถไฟแล่นมา คุณอยู่ใกล้ๆที่สับรางรถไฟ

คุณสามารถเปลี่ยนทางรถไฟไปยังรางที่ไม่ได้ใช้งานเพื่อช่วยชีวิตเด็กส่วนใหญ่

แต่นั้นหมายถึงการเสียสละชีวิตของเด็กคนที่เล่นอยู่บนรางที่ไม่ได้ใช้งาน

หรือคุณเลือกจะปล่อยให้รถไฟวิ่งทางเดิม?

ลองหยุดคิดสักนิด มีทางเลือกใดที่เราสามารถตัดสินใจได้

คุณต้องทำการตัดสินใจก่อนที่จะอ่านต่อไป

รถไฟไม่สามารถหยุดรอให้คุณไตร่ตรองได้

คนส่วนมากอาจเลือกที่จะเปลี่ยนทางรถไฟ และยอมสละชีวิตของเด็กคนนั้น

ก็คิดว่า คุณก็อาจจะคิดเช่นเดียวกัน

แน่นอน ตอนแรกก็คิดเช่นนี้เพราะการช่วยชีวิตเด็กส่วนมาก

ด้วยการเสียสละชีวิตเด็กหนึ่งคนนั้นดูสมเหตุผลทั้งทางศีลธรรมและความรู้สึก

แต่คุณเคยคิดบ้างไหมว่าเด็กที่เลือกเล่นบนรางที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว

ที่จริงเขาได้ตัดสินใจถูกต้อง ที่จะเล่นในสถานที่ปลอดภัยแล้วต่างหาก
แต่ทว่า เขากลับต้องเสียสละชีวิตให้กับเพื่อนที่ไม่ใส่ใจ และเลือกที่จะเล่นในที่อันตราย
สถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นรอบตัวเราทุกวัน

ในสถานที่ทำงาน ย่านชุมชน การเมืองโดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตย
คนกลุ่มน้อยมักจะถูกเสียสละให้กับผลประโยชน์ของคนหมู่มาก
แม้ว่าคนกลุ่มน้อยจะฉลาด มองการณ์ไกล และคนหมู่มากจะโง่งง ไม่ใส่ใจก็ตาม
เด็กคนที่เลือกที่จะไม่เล่นบนรางที่อยู่ในการใช้งานตามเพื่อน ๆ ของเขา
และคงไม่มีใครเสียน้ำตาให้หากเขาต้องสละชีวิตก็ตาม
เพื่อนที่ส่งต่อเรื่องนี้มาบอกว่า เขาจะไม่พยายามเปลี่ยนเส้นทางรถไฟ
เพราะเขาเชื่อว่าเด็กที่เล่นอยู่บนรางที่อยู่ในการใช้งานย่อมรู้ดีว่า รางนั้นยังอยู่ในระหว่างการ
ใช้งาน
และพวกเขาควรจะหลบออกมาเมื่อพวกเขาได้ยินเสียงหวูดรถไฟ
ถ้าทางรถไฟถูกเปลี่ยน เด็กหนึ่งคนนั้นต้องตายอย่างแน่นอน
เพราะเขาไม่เคยคิดว่ารถไฟจะเปลี่ยนมาใช้เส้นทางนั้น

นอกจากนั้น รางที่ไม่ได้ถูกใช้งานอาจเป็นเพราะรางนั้นไม่ปลอดภัย
ถ้ารถไฟถูกเปลี่ยนเส้นทางมาที่รางนี้ เราทำให้ชีวิตของผู้โดยสารทั้งหมดตกอยู่ในอันตราย
ในขณะที่คุณพยายามช่วยชีวิตเด็กจำนวนหนึ่งโดยการสละชีวิตเด็กหนึ่งคน
อาจกลายเป็นการสังเวชชีวิตผู้คนนับร้อยก็เป็นได้
เรารู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยการตัดสินใจอันยากลำบาก บางครั้งเราอาจลืมไปว่า

การตัดสินใจอันรวดเร็วไซ้จะเป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอไป
จำไว้ว่า สิ่งที่ต้องไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่นิยมปฏิบัติ
และสิ่งที่เป็นที่นิยม ไม่จำเป็นต้องถูกต้องเสมอไป
ทุกๆคนสามารถทำสิ่งผิดพลาดได้
และนั่นคือเหตุผลที่เขาใส่ยางลบไว้ที่ปลายของดินสอ

ทราบดีแล้ว...

ชายหนุ่มคนหนึ่งได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัยเอกชน
เพื่อให้เป็นวิทยากรพิเศษสอนวิชาปรัชญาให้กับนักศึกษาปริญญาโท

เขาเตรียมการสอนอยู่หลายวันจึงตัดสินใจจะสอนนักศึกษาเหล่านั้นด้วยแบบฝึกหัดง่ายๆ แต่แฝงไว้ด้วยข้อคิด

เขาเดินเข้าห้องเรียนมาพร้อมด้วยของสองสามอย่างบรรจุอยู่ในกระเป๋าหัวใจ

เมื่อได้เวลาเรียน เขาหยิบ เขื่อยกแก้ว ขนาดใหญ่ขึ้นมา แล้วใส่ ลูกเทนนิส ลงไปจนเต็ม

'พวกคุณคิดว่าเขื่อยกเต็มหรือยัง?' เขาหันไปถามนักศึกษาปริญญาโท

แต่ทุกคนมีสีหน้าตาครุ่นคิดว่าอาจารย์หนุ่มคนนี้จะมาไม่ไหนก่อนจะตอบพร้อมกัน 'เต็มแล้ว...'

เขายิ้มไม่พูดอะไรต่อหันไปเปิดกระเป๋าเอกสารดูใจ

หยิบกระป๋องใส่กววดออกมา แล้วเท กววดเม็ดเล็ก ๆ
จำนวนมากลงไป ในเขื่อยกพร้อมกับเขย่าเขื่อยกเบาๆ

กววดเลื่อนไหลลงไปอยู่ระหว่างลูกเทนนิสอัดจนแน่นเขื่อยก เขาหันไปถามนักศึกษาอีก

" เขื่อยกเต็มหรือยัง? "

นักศึกษามองดูอยู่พักหนึ่งก่อนจะหันมาตอบ 'เต็มแล้ว...'

เขายังยิ้มเช่นเดิม หันไปเปิดกระเป๋าหยิบเอาถุงทรายใบย่อมขึ้นมา
และเททรายจำนวนไม่น้อยใส่ลงไปในเขื่อยก เม็ดทราย
ไหลลงไปตามช่องว่างระหว่างกววดกับลูกเทนนิสได้อย่างง่ายดาย เขาเทจนทรายหมดถุง
เขย่าเขื่อยกจนเม็ดทรายอัดแน่นจนแทบล้นเขื่อยก

เขาหันไปถามนักศึกษาอีกครั้ง " เขื่อยกเต็มหรือยัง? "

เพื่อป้องกันกรหน้าแตกนักศึกษาปริญญาโทเหล่านั้นหันมามองหน้ากัน ประิษากันอยู่นาน

หลายคนเดินก้าวเข้ามางุ้มๆ เงยๆ มองเขื่อยกตรงหน้าอาจารย์หนุ่มอยู่หลายครั้ง
มีการปรึกษารืออูกันเสียงดังไปทั้งห้องเรียน จวบจนเวลาผ่านไปเกือบห้านาที หัวหน้ากลุ่มนักศึกษาจึงเป็นตัวแทน
เดินเขามาตอบอย่างหนักแน่น

" คราวนี้เต็มแน่นอนครับอาจารย์ "

" แน่ใจนะ "

" แน่ซะยิ่งกว่าแน่อีกครับ "

คราวนี้เขาหยิบ น้ำอัดลม สองกระป๋องออกมาจากใต้โต๊ะแล้วเทใส่เขื่อยกโดยไม่รีรอ
ไม่นานน้ำอัดลมก็ซึมผ่านทรายลงไปจนหมด ทั้งชั้นเรียนหัวเราะฮือฮากันอย่างใหญ่ เขาหัวเราะอย่างอารมณ์ดี

" ไหนพวกคุณบอกว่เขื่อยกเต็มแน่ๆ ใจ' เขาพูดพลางยกเขื่อยกขึ้น

" ผมอยากให้พวกคุณจำบทเรียนวันนี้ไว้ เขื่อยกใบนี้ก็เหมือนชีวิตคนเรา

ลูกเทนนิสเปรียบเหมือนเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิต เช่น ครอบครัว คู่ชีวิต การเรียน สุขภาพ ลูก
และเพื่อน สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่คุณต้องสนใจจริงจัง สูญเสียไปไม่ได้

เมื่อดูเหมือนสิ่งสำคัญรองลงมา เช่น งาน บ้าน รถยนต์

ทราบดีคือเรื่องอื่นๆ ที่เหลือเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เราจำเป็นต้องทำ แต่เรามักจะหมกมุ่นอยู่กับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้

ยกย่องนี้เปรียบกับชีวิตของคุณ ถ้าคุณใส่ทรายลงไปก่อน คุณจะมัวหมกมุ่นอยู่กับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ อยู่ตลอดเวลา

ชีวิตเต็มแล้ว... เต็มจนไม่มีที่เหลือให้ใส่ทราย ไม่มีที่เหลือใส่ให้ลูกเทนนิสแน่นอน'

ชีวิตของคนเราทุกคน ถ้าเราใช้เวลาและปล่อยให้เวลาหมดไปกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เราจะไม่มีที่ว่างในชีวิตไว้สำหรับเรื่องสำคัญกว่า

เพราะฉะนั้นในแต่ละวันของชีวิต เราต้องให้ความสนใจกับเรื่องที่ทำให้ตัวเราและครอบครัวมีความสุข

ใช้ชีวิตเล่นกับลูกๆ หาเวลาไปตรวจร่างกาย พาชีวิตกับลูกไปพักผ่อนในวันหยุด พาพี่น้องออกกำลังกาย เล่นกีฬาร่วมกันสักชั่วโมงสองชั่วโมง เพื่อสุขภาพและความสัมพันธ์ที่ดีในชีวิต เราต้องดูแลเรื่องที่สำคัญที่สุดจริงๆ ดูแลลูกเทนนิสของเราก่อนเรื่องอื่นทั้งหมด หลังจากนั้นถ้ามีเวลาเหลือเราจึงเอามาสนใจกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเรา

นักศึกษาคนหนึ่งยกมือขึ้นถาม " แล้วน้ำที่อาจารย์เทใส่ลงไปล่ะครับ หมายถึงอะไร ?"

เขายิ้มพร้อมๆ กับบอกว่า " การที่ใส่น้ำลงไปเพราะอยากให้เห็นว่า ไม่ว่าชีวิตของเราจะวุ่นวายสับสนเพียงใด ในความสับสนและวุ่นวายเหล่านั้นคุณยังมีที่ว่างสำหรับการแบ่งปันน้ำใจให้กันเสมอ..."

กบดักหนู...

หนูตัวหนึ่งแอบมองลอดรอยแตกของกำแพง เพื่อดูว่าชานากับภรรยาของเขาแกะห่ออะไร "จะเป็นอาหารอะไรหนอ" เจ้าหนูสงสัย

มันแทบล้มทั้งยืน เมื่อรู้ว่าสิ่งนั้นคือ 'กบดักหนู'

มันจึงวิ่งหัวซุกหัวซุนไปที่ทุ่งนา แล้วส่งเสียงร้องเตือน "มีกบดักหนูอยู่ในบ้าน! มีกบดักหนูอยู่ในบ้าน!"

แม่ไก่ร้องกุกๆ และค่อยๆ เชี่ยวไปมา มันผงกหัวขึ้นแล้วพูดว่า

"คุณหนู นี่คงเป็นเรื่องเศร้าสำหรับเธอ แต่มันไม่มีผลอะไรกับฉันหรอกนะ อย่ากังวลใจกันเลย"

เจ้าหนูวิ่งไปหาหมูและบอกแก่มัน " มีกบดักหนูอยู่ในบ้าน! มีกบดักหนูอยู่ในบ้าน!"

หมูเห็นอกเห็นใจ แต่ก็พูดว่า

" ฉันขอโทษนะคุณหนู แต่ฉันคงทำได้แค่สวดมนต์เท่านั้น ไม่ต้องห่วงฉันจะสวดมนต์ให้เธอด้วย"

เจ้าหนูวิ่งไปหาวัว และพูดว่า " มีกบดักหนูอยู่ในบ้าน! มีกบดักหนูอยู่ในบ้าน!"

วัวตอบว่า " โธ่! คุณหนู ฉันก็เสียใจด้วยนะ แต่มันไม่เห็นเกี่ยวอะไรกับฉันนี่"

ดังนั้น เจ้าหนูจึงกลับเข้าบ้าน นอนลงและเศร้าใจเหลือเกินที่จะต้องเผชิญหน้ากับกบดักหนูเพียงลำพัง

กลางดึกคืนนั้น เสียงๆ หนึ่งดังก้องไปทั้งบ้าน - ฟังเหมือนเสียงกับดักหนูได้จับเหยื่อของมันแล้ว

ภรรยาของชานารีบรุดไปดูว่าอะไรที่ถูกจับ
ในความมืดนั้นเธอไม่เห็นว่ามีงูพิษถูกกับดักนั้นหนีบทางเอาไว้

งูกัดภรรยาของชานา ชานาจึงรีบพาเธอไปส่งโรงพยาบาล ตอนกลับบ้านเธอมีไข้สูง

ใครๆ ก็รู้ว่าเราต้องพยาบาลคนป่วยด้วยซุบไก่
ดังนั้นชานาจึงหยิบขวานเดินไปที่ทุ่งเพื่อทำหาวัตถุดิบหลักของซุบ

แต่อาการป่วยของภรรยาก็ยังไม่ดีขึ้น เพื่อนฝูงและเพื่อนบ้านต่างมาเยี่ยมดูใจ เพื่อเลี้ยงอาหารพวกเขา
ชานาจึงฆ่าหนูซะ

ภรรยาของชานาก็ยังไม่หาย ในที่สุดเธอก็ตายลง ผู้คนมากมายต่างมางานศพของเธอ

ชานาจึงฆ่าวัวเพื่อให้ได้น้ำมันมากพอล้างแชก
เจ้าหนูมองลอดรอยแตกของกำแพงด้วยความเสียใจสุดแสน

คราวหน้า หากคุณรู้ว่าใครสักคนกำลังเผชิญปัญหาและคิดว่าไม่เกี่ยวกับคุณสักหน่อย

จำไว้ล่ะว่า เมื่อพวกเราคนใดคนหนึ่งถูกคุกคาม เราทุกคนต่างตกอยู่ในอันตราย!

เพราะทุกคนล้วนเกี่ยวพันกันอยู่ในการเดินทางที่เรียกว่า 'ชีวิต'

เราต้องคอยเผื่อแผ่แก่กันและกัน และพยายามให้กำลังใจอีกคนเข้าไว้

จงบอกต่อข้อความนี้ให้แก่คนที่เคยช่วยคุณและบอกให้เขารู้ว่าเขาสำคัญต่อคุณขนาดไหน

จำไว้เถอะ เราแต่ละคนก็คือสายสัมพันธ์บนผืนพรหมของผู้อื่น

นั่นเป็นเหตุผลที่ชีวิตของเราถูกถักทอเข้าไว้ด้วยกันไงล่ะ.

ฟังเพลง >>>>>> <http://charyen.com/jukebox/play.php?id=7974>

ขอบคุณที่มาจาก www.klonthai.com